

11. ОСВІТНЯ СИСТЕМА В УКРАЇНІ ТА ЇЇ ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Мосіюк І.П., к.е.н., доцент

Національний університет харчових технологій

Мосіюк С.І., к.е.н., доцент

*Національний університет біоресурсів та
природокористування,*

Освіта сьогодення – це стрижневий елемент сучасної людини, що передбачає розвиток, культуру творчість, виховання відповідальної особистості, яка здатна до самоосвіти, вміє критично мислити, освоювати різноманітну інформацію, використовувати набуті знання та вміння для творчого розв’язання необхідних завдань, та прагне до покращення життєвого рівня як свого так і країни в цілому.

Вища освіта є однією із провідних ланок розвитку суспільства. Світове товариство ставить перед навчальними закладами відповідальні завдання, які будуть формувати особистість спроможну пристосовуватися до умов буття, творчо впливати на навколишній світ, створюючи соціокультурне середовище та розкриваючи свої потенційні можливості, вільно спілкуючись та самовдосконалюючись. Інститут освіти це складний механізм який бере початок з дошкільної підготовки та переходить поетапно до вузівської й післядипломної освіти тощо. Кожна із вищезазначених складових функціонує як самостійний освітній механізм, який підлягає науковому аналізу ,зادля підвищення ефективності діяльності[1]. В той же час неможливо досягти поставлених цілей відродження українського суспільства без комплексної інноваційної перебудови усіх складових процесу освіти. Одним із завдань державної політики є створення рівних умов, при яких кожна людина зможе здобути освіту, в тому числі

вищу. На даному етапі розширення суспільства не дає можливості кожному громадянину здобути якісну вищу освіту. Це пояснюється багатьма причинами на яких зупинятися, на даному етапі, не будемо. Розглянемо один із напрямків вирішення даної проблеми в Україні. У європейських країнах велика увага приділяється самостійній та індивідуальній роботі студентів поряд із такими формами навчання як денна та заочна тощо. В Україні набувають популярності такі форми навчання як екстернат та дистанційна.

Дистанційна освіта – це форма навчання рівноцінна очній, заочній, екстернатній, що реалізується за технологіями опосередкованого активного спілкування викладачів із студентами з використанням телекомунікаційного зв'язку та методології індивідуальної роботи студентів із структурованим навчальним матеріалом, який представлений в електронному вигляді. Дистанційна форма навчання дає можливість кожній людині незалежно від віку, стану здоров'я, соціального статусу чи місця проживання тощо отримати якісну освіту. Однією із особливостей даної форми навчання є економічність, стисле подання навчальної інформації, використання комп'ютерних мереж та ефективне використання закладом навчальних площ та зменшення витрат на підготовку фахівців. Система дистанційної освіти дає можливість студентам отримувати освіту в іноземних закладах без виїзду із країни. Індивідуальність дистанційної форми навчання дає можливість здійснювати підготовку студента без відриву від

виробництва чи основного місця роботи. Це провокує систему освіти до запровадження нових активних методів навчання[2].

Удосконалення існуючих та розвиток нових мотивацій в освітньо – науковій та інноваційній сферах є важливими умовами інтеграції вищої школи країни в європейський освітній простір. Є необхідність створення якісно нового нормативно – правового та фінансового забезпечення інноваційної діяльності, удосконалення критеріїв оцінки ефективності та якості роботи суб'єктів навчального процесу, впровадження глобальних інтеграційних процесів в освітньо – науковий простір [3].

Освіта перейшла на новий етап навчання, що стимулює пізнавальну активність та розвиток продуктивного мислення, формує творчу особистість. Незаперечним є й те , що перед викладачами постає завдання трансформувати систему освіти і, як наслідок, вплив освітньої системи на розвиток суспільства. Тому підготовка ,в тому ж числі, й творчого викладача, який спроможний зробити самостійний світоглядний вибір не тільки в пізнавальному плані, але й життєво практичному, вміти вчити цьому молодь є одним із важливих завдань сьогодення.

Отже, українське суспільство потребує розробки комплексних процесів створення , впровадження, поширення інновацій і змін в освітньому середовищі, в якому здійснюється його життєвий цикл. Механізм розвитку освіти оновлюється через впровадження в цей процес інновацій. Інноваційне впровадження дає змогу розвитку суспільства через реалізацію інтелектуального

потенціалу, творчості суб'єктів та відповідної організаційної й управлінської діяльності.

ЛІТЕРАТУРА:

1.Н.А. Демешкант, А.І. Грицаєнко. Інноваційні процеси в освіті на прикладі навчальних закладів Черкаської області. Актуальні питання інноваційного розвитку освіти, науки, виробництва :колективна монографія за матеріалами між нар.наук.-практ.конфер.НУБіП України.- К.: «АграрМедіа Груп», 2010, С.138-142

2.Національна доктрина розвитку освіти України в ХХІ столітті (затверджена Указом Президента України від 17.04.2010р.)

3. Лавренко А., Малинич Л.. Модернізація освіти // Педагогічний вісник.№2 (17), 2013. – С.9-10.